

www.e-rara.ch

Antonini Liberalis Transformationum congeries

Antoninus

Basileae, 1568

Universitätsbibliothek Basel

Persistent Link: <https://doi.org/10.3931/e-rara-153>

Phlegontis Tralliani, caesaris liberti, de mirabilibus & longaevis libellus: Guilielmo Xylandro Augustano interprete

www.e-rara.ch

Die Plattform e-rara.ch macht die in Schweizer Bibliotheken vorhandenen Drucke online verfügbar. Das Spektrum reicht von Büchern über Karten bis zu illustrierten Materialien – von den Anfängen des Buchdrucks bis ins 20. Jahrhundert.

e-rara.ch provides online access to rare books available in Swiss libraries. The holdings extend from books and maps to illustrated material – from the beginnings of printing to the 20th century.

e-rara.ch met en ligne des reproductions numériques d'imprimés conservés dans les bibliothèques de Suisse. L'éventail va des livres aux documents iconographiques en passant par les cartes – des débuts de l'imprimerie jusqu'au 20e siècle.

e-rara.ch mette a disposizione in rete le edizioni antiche conservate nelle biblioteche svizzere. La collezione comprende libri, carte geografiche e materiale illustrato che risalgono agli inizi della tipografia fino ad arrivare al XX secolo.

Nutzungsbedingungen Dieses Digitalisat kann kostenfrei heruntergeladen werden. Die Lizenzierungsart und die Nutzungsbedingungen sind individuell zu jedem Dokument in den Titelnformationen angegeben. Für weitere Informationen siehe auch [Link]

Terms of Use This digital copy can be downloaded free of charge. The type of licensing and the terms of use are indicated in the title information for each document individually. For further information please refer to the terms of use on [Link]

Conditions d'utilisation Ce document numérique peut être téléchargé gratuitement. Son statut juridique et ses conditions d'utilisation sont précisés dans sa notice détaillée. Pour de plus amples informations, voir [Link]

Condizioni di utilizzo Questo documento può essere scaricato gratuitamente. Il tipo di licenza e le condizioni di utilizzo sono indicate nella notizia bibliografica del singolo documento. Per ulteriori informazioni vedi anche [Link]

PHLEGONTIS
TRALLIANI, CAESARIS
liberti, de Mirabilibus &
longæuis Libellus:

GVILIELMO XYLANDRO
Augustano interprete.

Decet principium.

* per fores in diuersorium exit : & ardente lucerna, videt illam sedentem apud Machaten. neque diutius se continens ob spectri miraculum, ad matrem accurrit, magnaq; vociferatione inclamans Charito & Nicostrate, surgere eos iussit, secumq; ad filiam accedere. hanc enim sibi viuâ esse visam, & dei cuiusdâ volûtate esse in diuersorio cum hospite. Charito cùm sermonem incredibilem audiisset, principio nunciij magnitudine & tumultuatione nutricis consternata, animi est passa deliquium : mox filiae recordata, fleuit: tandem insanire nutricem dixit, atq; abire iussit celeriter. Nutriceverò exprobrâte ipsi, quòd præ ignavia suam filiam videre negligeret, (nam
se

se quidem sanam esse, atq; animo sibi cōstare) ægrè tandem Charito partim à nutrice coacta, partim videre cupiens quid rei accidisset, ad fores hospitij se confert: idq; serò, quòd multum effluxisset temporis, dum secūdus nuncius perferretur. quo factum est, vt illi iam quiescerent. Mater igitur contuita, vestes quidem & lineamenta vultus visa sibi est agnoscere. Cum autem nulla esset veritatis rei perscrutandæ ratio, quiescendum sibi duxit, sperans se manè surrecturam, filiamq; depræhensuram: aut si seriùs veniret, è Machata totam rem cognituram: neq; enim mentiturum eum, si de tanta re interrogaretur. itaq; silens abiit. Prima luce illa, siue dei quodam nutu, siue casu aliquo abiens fefellit. Mater autem cum aduenisset, ægrè admodū tulit quòd eam non offenderet: adolescenti autem & hospiti re tota ab initio exposita, genua amplexa Machatæ, hominem obsecrauit, vt nihil occultans veritatem proderet. Adolescens animo anxius, initio quidem perturbari, vixq; demùm nomē edere, esse eam inquiens Philinnium: tū principium introitus exponere, & mulieris cupiditatem, quæ se clam parentes

ad ipsum venire dixisset. Utq; rei fidem faceret, quæ ab ea fuerant relicta aperto risco protulit, annulum quem acceperat ab ea aureum, & fasciolam pectoralem, quam superiore nocte reliquerat. Charito vbi tanta vidit signa, exclamauit: scisisq; vestibus, & vitta à capite proiecta, in terram cōcidit, indicijsq; circumfusa luctū ab initio repetijt. Hospes ista cernens, cum omnes in summo essent mœrore, ac lamētarentur, vt qui iam iam sepeliendam sibi Charitonem putarent: animo conturbato consolari eam cepit, vt finem eiulandi faceret rogans: promittensq; illam, si rediret, ei monstraturum. quibus Charito mota verbis, mandato vt operam daret diligēter quo promissa impleret, domum abijt. Vt nox facta est, & hora appetijt, ad quam horam Philinnium solebat ad ipsum ventitare, expectarunt sanè illi aduentū: ipsa autem venit. Quæ cum consueto tempore esset ingressa, & in lecto cōsedisset, Machates nihil præ se ferens quid veller, ré modò ipsam explorare cupiens, præsertim vt qui nequaquam crederet se cum mortua rem habere, quæ tam accuratè eodem temporis articulo ad se veniret,

ad

ad hæc etiam secum ederet atq; biberet:
 itaq; etiam ijs fidem non haberet quæ ab
 illis narrabatur, putaretq; quosdam eo-
 rum qui mortuos effoderet solent, effo-
 so sepulcro vestes & aureum mundum
 patri puellæ vendidisse. cupiens ergo rē
 certò perspicere, pueros occultè mittit
 accitum eos. Cum autem confestim ve-
 nissent Damosstratus & Charito, vidis-
 sentq; ipsam, & primò quidem muti ac
 consternati adstitissent, admirabili spe-
 ctaculo attoniti, deinde autem magnum
 sustulissent clamorem, ac filiam fuissent
 circumplexi: ibi tum Philinnium hæc eis
 dixit: O mater & pater, quàm iniuste in-
 uidistis mihi, vt cum hospite essem per-
 triduum in domo paterna, absque vllò
 maleficio. proinde vos denuò lugebitis,
 propter vestram curiositatem: ego autē
 rursum ab eo ad locum mihi designatū.
 non enim absq; diuina volūtate huc ve-
 ni. Hæc locuta, fuit illico mortua, cor-
 pusq; eius conspicuum per lectū est ex-
 tensum. Matre autem circumfusa, ac pa-
 tre, cadaueri, magnoq; coorto tumultu
 in ædibus, atq; eiulatu, ob istam rem, cū
 & immedicabile spectaculum accidisset,
 & incredibilis casus: statim fama rei vr-

urbem peruasit, & ad me allata est. Iſtā igitur noctem ego turbam hominū, quæ ad ædes eas confluerat, diſtinuei, veritus ne quid nouarum rerum tentaretur, tali fama diſſipata. Summo manè refertum hominibus fuit theatrum: omnibusq; ſingulatim narratis, placuit vt primò omnium iremus ad ſepulcrū, eoq; aperto videremus, cadauérne in ſandapila eſſet, an verò vacuum locū inueniremus, nondum enim ſex menſes à morte mulierculæ elapſi erant. Poſtquam aperimus cameram, in quam omnes iſtius familiæ defuncti reponébatur, alijs quidē in culcitrīs conſpeximus cadauera ſita, & oſſa eorum qui ante ſpacium temporis longius fuerant mortui: in ea ſola, in quam reſoſita & ſepulta fuerat Philinnium, inuenimus iacētē annulum ferreum qui fuerat hoſpitis, & poculum inauratum, quæ illa primo die à Machate acceperat. Admirati atq; ſtupentes præ admiratione, ſtatim ad Damoſtratum in diuerſorium nos contulimus, vt videremus an re vera cadauer mulieris conſpiceretur. Quod cum vidiffemus humi iacere, in concionem conuenimus: nam & magna erant quæ euenerant, & incredibilia.

bilia. Cum autem in concione tumultus existeret ingens, ac nemo ferè negotium dijudicare posset: primus Hyllus, qui apud nos non ariolus modò optimus, sed & augur præclarus habebatur, atq; in arte diuinâdi abundè omnia habebat perspecta, surgens, mulieris cadauer iussit extra fines sepeliri: (neq; enim conducere, vt iterum intra eos in terram deponatur;) Mercurium verò terrestrem & Furias placari, tum omnes purgari, lustrari etiam sacra, & iusta fieri dijs Manibus, mandauit. Mihiq; priuatim præcepit, vt pro Imperatore & rep. rem sacram facerè Mercurio, Ioui hospitali, ac Marti, eaq; accuratè conficerem. Hæc illo effato, nos quod iusserat executi sumus. Machates autem ille hospes, ad quem spectrum commeârat, præ mœrore mortem sibi consciuit. Proinde si statueris hac de re ad Imperatorem scribere, significa id per literas mihi, vt etiam quosdam eorum qui singula perlustrarunt, ad te mittam. Vale.

NArrat etiã Hiero, siue Alexâdrinus is est, siue Ephesus, in Aetolia spectrũ extitisse. Polycritus quidam de

ciuibus, à populo gentis Aetolæ præfe-
 ctus (ipsi Aetolarcham vocant) est desi-
 gnatus per triennium, ciuibus eum ad
 hoc munus deposcentibus, ob virtu-
 tem à maioribus ad ipsum propagatam.
 Eum gerens magistratum Polycritus, v-
 xorem ducit Locridem: cum qua vt tres
 dormiuit noctes, quarta extremum vitæ
 diem morte cōfecit. Mulier domi vidua
 māsit: & cum partus tempus appetijffer,
 infantem peperit binis pudēdis, mascu-
 lino ac feminino, mirificè omnino mon-
 strosū: quæ supra pudēda erant partes,
 solide erāt, & masculæ: quæ circū femora,
 feminea & tenera. Perterriti hoc casu
 propinqui, fœtū in forū protulerūt: ad-
 uocataq; concione, & coactis sacrificulis
 atq; mōstrorum inspectoribus, de eo de-
 liberarunt. Horū alij pronūciarūt, dissi-
 dium aliquod Aetolorū & Locrensiū
 portendi. fœtū enim diuisum esse, matris
 Locridis, ac patris Aetoli. Alij censue-
 runt matrem cum fœtu extra fines Aeto-
 liæ deportari, ac cremari debere. Dum
 hæc consultantur, subitò Polycritus pri-
 dem mortuus, in concione existit prope
 infantem, atra amictus veste. Is perter-
 ritos ciues eo spectro, & plerosq; fugam
 facien-

facientes, bono iubet esse animo, neq;
 ob hanc apparitionem conturbari. Post-
 quàm tumultus maiori ex parte sedatus
 fuit, tenui voce ita inquit: Ego, ciues, cor-
 pore mortuus, beneuolentia & fauore et
 ga vos uiuo, & nunc adsum coram uobis
 qui rebus terrenis imperatis, cōmodi ue-
 stri causa. Hortor itaq; uos, ciues meos,
 ne tumultuemini, néue ob tam mirabi-
 lem apparitionem aliquid capiatis mo-
 lestiæ. obtestor autem vnumquemq; ue-
 strūm per suam ipsius salutem, ut mihi
 ex me genitum infantem reddatis, ne
 quid violentum contingat, in aliam vo-
 bis discedētibus sententiam, néue con-
 tendendi mecum studio, difficilium atq;
 aduersarum rerum fiat exordium. Non
 enim fieri potest, ut negligā istā iniuriā,
 si secuti stupiditatem vatum uestrorum,
 infantem cremetis. Ignosco sanè uobis,
 quòd improuiso hoc monstro conspecto
 dubitatis quid sit agendum. Quòd si mi-
 hi obtéperatis, metu præsentis & impen-
 dentibus malis tutò liberabimini: sin a-
 liò sententia uestra inclinabit, metuo ne
 dum mihi dicto audientes esse non vul-
 ris, in extremas incidatis calamitates.
 Atq; ego quidē ea quam uiuus erga uos
 gelsi

» gessi, ductus beneuolentia, nunc quoq;
 » non expectatus adsum, & quid in rem sit
 » vestram, monui. A' vobis autem peto, ne
 » diutius me trahatis: sed re recta via puta-
 » ra, mihi obsequamini, & bono cum omi-
 » ne infantem tradatis. non enim licet mi-
 » hi longiorem moram producere, prop-
 » ter dominos qui sub terra sunt. Hæc
 » locutus aliquantulum quieuit, expectās
 » quid ad postulata sua essent responsuri.
 » Non defuerunt, qui tradendum ei infan-
 » tem, itaq; & monstrum & qui apparuis-
 » set genium auerruncandum esse cense-
 » rent. Sed maxima pars eam sententiam
 » impugnabat: ac per ocium de re tanta, &
 » quæ haberet explicatus difficilimos de-
 » liberandum contendebat. Cernens er-
 » go Polycritus, eos sibi animum non ad-
 » uertere, sed consilium ipsius impedire,
 » rursus ita locutus est: Itaq; ergo, ciues,
 » si quid ob consilij prauitatem vobis ad-
 » uerſi eueniet, non mihi id, sed fortunæ
 » imputate, quæ vos ita ad deteriora ducit:
 » quæ mihi quoq; aduersa in prolem meā
 » me nefarium reddit. Concurrente ad
 » hæc verba turba, & tollere monstrum co-
 » nante, arripiens infantem, & plerosq; fe-
 » rocius abigēs, discerpſit eum, ac vorauit.
 » Cla.

Clamoré multitudo sustulit, lapidibus-
que eum cōiectis arcere aggressa est: ve-
rū ille nullis saxorū obnoxius ictibus,
totū infantis corpus, demto capite, ab-
sumpsit, subitoq; euanuit. Quod factum
cum Aetoli ægrè ferrēt, & in anxietatem
haud mediocrem venirent, Delphosq;
mittere vellēt, caput infantis in solo ia-
cens loquitur, & oraculo futura indicat:

O^a populosa colens famosas natio terras,
Non lucos ad eas Phœbi, & fragrantia templa:
Nanq; manus tibi polluta tolluntur in auras,
Ante pedesq; nefas positum via publica tangit.
Mitte iter ad tripodes, atq; ex me disce futura:
Nam tibi fata canam, quæ sint venturâq; dicam.
Hæc ubi lux primū reuoluto illuxerit anno,
Corpora Locrorum simul Aetolūmq; Mineruæ
Passim morte atra sternentur plurima iussu,
Interitus animæ expertes post funera viuent.
Nec requies erit vlla mali, vel paruula vobis.
Nam iam nunc cædis stillæ caput omne pererrāt,
Omnia nox tegit, & nimbus super incidit ater.
Quisq; domi viduus sua mēbra in limine ponet,
Nulla virum mulier lugebit, nulla parentes
Vsq; amplexa suos deflebit funera proles:
Vsq; ad eō cunctos lethalis proluet æstus.
Heu patriā semper gemo, tam crudelia passam,
Et miserā matrem, quæ mortē postmodò obiuit.

Obscu-

Obscuros etiam superi, & sine nomine ponent,
 Aetolo & Locro quidquid de semine fiet:
 Vita meo capiti superat quia, nec mea membra
 Protinus à terris aboleuit cuncta recedens.
 Vos caput auroræ iubeo hoc exponere luci,
 Nec terræ infossum nigris celare cauernis:
 Atq; ex hinc patria iubeo migrare relicta,
 Palladis ad populumq; & cultas pergere terras,
 Effugium lethi si quod fors fata ministrent.

Audito hoc Aetoli oraculo, vxores, infantés, & senio prouectos exposuerunt, quò quisq; potuit: ipsi manserunt domi, & quid futurũ esset expectauerunt. Contigit autẽ, vt anno proximo inter Aetolos & Acarnanes bellũ existeret, & vtrinq; magna fieret clades.

NArrat etiam Antisthenes philosophus Peripateticus, Aciliũ Glabronẽ cõsulẽ cũ legatis Porcio Catone & L. Valerio Flacco, prælio cõgressũ cũ Antiocho apud Thermopylas, acriter pugnasse, & milites Antiochi coëgisse arma abijcere. Ipsum Antiochum primũ cũ IO satellitibus in Aetoliam fugisse, inde compulsũ Ephesum discedere. Acilius (vt is narrat) Catonem victoriæ nũciandæ causa Romam misit, ipse in Aetolos

tolos mouit: & Heracleam adortus, nullo negotio cepit. In pugna autē apud Thermopylas, Romanis signa illustrissima sunt facta. Nam cum se ostendisset ipsis Antiochus, ac fugisset: postridie Romani se colligendis ijs qui ab ipsorum parte ceciderant, tum legendis spolijs atque exuijs & captiuis dederunt. Ibi Buplagus quidam Syrus, qui magno in precio apud Antiochū fuerat, turmamq; equorum duxerat, fortiterq; praelians ceciderat, Romanis, cum omnia spolia legissent, media die è mortuis surrexit, vulneribus affectus XII, & in castra eorū aduenit, atq; hos versus exili voce pronunciauit:

*Desiste ad manes turbam spoliare profectam:
Succenset Iupiter iam nunc facta impia cernens,
Iratuſ cædem ob legionis, & ob tua facta,
Immanem gentemq; tuas immittet in oras,
Imperio tibi quæ tua facta rependat adempto.*

Perturbati his verbis duces, celeriter multitudinē in concionē conuocarunt, ac de spectro consultarunt. Placuit vt Buplagus statim à recitatis versibus extinctus cremaretur, ac sepeliretur: Iustraretur exercitus, Ioui auerrūcatori sacrum fieret: mitterenturq; Delphos, qui quid agen-

agendum esset perquirerent. Consulto-
ribus Pythia sic respondit:

*Desine nunc Romane, & ius fac sit tibi cordi,
Ne longè maiori instructum robore Martem
Immittat Pallas tibi, qui fora ciuibus atrox
Atq; domos viduet. post multos stulte labores,
Amisissis opibus repetes tua limina magnis.*

Quo audito, Romani omne consilium
expeditionis in aliquem Europæ habi-
tatores suscipiendæ abiecerunt: & mo-
tis castris, à dicto loco Naupactum vene-
runt, Aetoliæ urbem, vbi commune est
Græcorum templum, ibiq; sacrificia pu-
blica & primitias de more adornarunt.
Hæc cum celebrarentur, imperator Pu-
blius insania correptus, multa diuino
animi instinctu pronunciauit, quædam
versibus, alia soluta oratione. Quæ res
cum esset indicata multitudini, omnes
ad Publij tentorium concurrerunt, simul
& cõsternati, atq; dolore affecti, eo quòd
optimus ipsorum dux atq; peritissimus
in eam deuenisset miseriam: & cupien-
tes audire quæ diceret. & tantus fuit cõ-
cursus, vt quidam vehementius pressi
suffocarentur. Versus, quos ille pro-
nunciauit, cum essent adhuc in tentorio,
hi sunt:

Eheu

Eheu quàm dirum Pallas tibi, patria, Martem
 Immittet, postquàm Ausonias remeâris ad vrbes,
 Deuastata Asia natale solumq; beata,
 Thraciamq; Deum quâ rex fundauit, amcenã.
 Nã procul, ex Asia, quâ sunt Hyperionis ortus,
 Adueniet grauis, atq; animis exercitus ingens,
 Traiectoq; freto rex angusti Helleponti.
 Cum domino Epiri firmissima foedera iunget,
 Inq; Asiam innumero constatas milite turbas
 Ex Asia, Europæq; educet finibus ample.
 Te subiget, viduasq; domos murosq; relinquet,
 Seruitioq; premet spe libertatis adempta.
 Atq; hæc ob sæuam fient Tritonidis iram.

His pronuntiatis, tunicatus è tento-
 rio se proripuit, & soluta oratione ita est
 locutus: Significamus, milites atq; ciues, cc
 vos ex Europa in Asiam digressos, Antio cc
 chum regem terra mariq; commissis su- cc
 perasse prælijs: subegisse quidquid est ci cc
 tra Taurum regionis, & vrbiũ in ea cõ- cc
 ditarum, expulso in Syriam Antiocho: re cc
 gionem eam & vrbes Attali filijs vos tra cc
 didisse: Galatas, qui in Asia degunt, vobis cc
 cum pugna congressos succubuisse: mu- cc
 lieres eorum, liberos, & omnia impedi- cc
 menta vos cepisse, & in Europam duxif- cc
 se. A' Thracibus, qui in Europa oram cc
 Propontidis & Helleponti accolunt, re cc
 f deutes

» deuntes vos, apud Aenianum regionem
 » inuasum iri, & eos nonnullis occisis par-
 » tem prædæ vobis erepturos: reliquis Ro-
 » mam perlatis cum rege Antiocho fœdus
 » extitutum, ea conditione, vt is certam
 » pendat pecuniam, & quadam regione ce-
 » dat. His dictis, magna voce in hæc ver-
 » ba clamauit: Video ex Asia trajcere e-
 » xercitus ferreis pectoribus, regesq; in v-
 » num conductos, & gentes varias in Euro-
 » pam, strepitumq; equorum, & hastarum
 » fragorem, cædem cruentam, prædatio-
 » nem grauem, ruinam turrium, & muro-
 » rum deiectiones, ac euastatione immen-
 » sã terræ. Secundum hæc, rursus ver-
 » sus protulit, quorum hæc fuit sententia:

4 Nisæe quando frenis auroq; superbæ
 Eredientur equæ proprijs de sedibus albæ
 (Arte Syracusis quas in locupletibus olim
 Dædalus Eetion iucundæ nobile pignus
 Fecit amiciciæ, præsepia ad ærea stantes,
 Aureaq; inter se connectunt vincula cunctas:
 Quis super insignis radijs, oculosq; coruscans
 Inuehitur famosi Hyperionis inclita proles)
 Tum grauiũ te Roma attinget summa malorũ.
 Nam magnus veniens exercitus omnia perdet.
 Ciuibus orbabit fora, & vrbes igne cremabit,
 Sanguineq; implebit riuos, & sanguine manes,

Scru.

Seruitioq; premet spe libertatis adempta.

Nulla virum è bello reducem tunc femina diro

Excipiet: Pluto nigro sed tristis amictu

Sub terras rapiet natos, matresq; patresq;

Marsq; peregrinis coget seruire relictos.

Sic fatus, conticuit: egressusq; castris,
 quercum quandam conscendit. sequen-
 temq; multitudinem aduocans, hæc di-
 xit: Mihi quidem, Quirites, cæteri q; mi-
 lites, conuenit vt à lupo rufo magno vo-
 rer hodie. Vos autem scitote, euentura
 vobis omnia quæ prædixi: ac vera me nu-
 mine quodam demonstrante prædixisse,
 hoc certissimo intelligite signo, quòd
 mox lupo aderit, & me interficiet.
 Hoc locutus, discedere eos iussit, & lu-
 pum non impedire quo minus accedat,
 dicens: si eum arcerent, malè id ipsis ver-
 surum. Obtemperante dictis multitu-
 dine, paulo post accessit lupo. quem
 quum videret Publius, de quercu descen-
 dit, & supinus còcidit. lupo autem eum
 laniauit, & vorauit, omnibus videtibus.
 cumq; præter caput omnia consumpsis-
 set, montem petijt. Porro turba acceden-
 te, & reliquias tollere, ac sepelire, vti le-
 ges iubebant, volente, caput humi iacès
 hoc carmen pronunciauit:

Non continge caput nostrum: fas non sinit illos,
 Quos animo infenso Iouis odit filia Pallas,
 Contrectare caput sacrum. tu tangere cessa,
 Et quæ vera canam tibi nunc oracula serua.
 Dirus in has mittet Mars agmina fortia terras,
 Qui nigrum armatas turbas demittet ad Orcū,
 Prosterneq; solo turres & moenia longa:
 Nostras diuitias, tenerã & cum coniuge prole
 Abripiens, Asiæ vehet ille per æquor in oras.
 Hec tibi fata canit veracia Phœbus Apollo
 Pythius. is forti missio me, crede, ministro
 Ad sedes duxit quas obtinuere beati,
 Quâ manes inter Proserpina candida regnat.
 Quod cum audiisset multitudo, non
 leuiter perturbata, fanum posuerunt A-
 pollini Lycio, siue Lupino: aramq; eo lo-
 co vbi caput iacebat. tum nauibus con-
 scensis, domum quisq; suam nauigarunt.
 Cæterum euenerunt omnia, quæ
 erant à Publico prædicta.

Monstra sexuum.

IAm Hesiodus, Dicæarchus, Clitar-
 chus, Callimachus, alijq; nonnulli de
Tiresias. Tiresia hæc narrant. Tiresiã Eumaris F.
 in Arcadia cū esset mas in mōte Cyllene,
 serpentū, quos coire videbat, alterū vul-
 nerasse: illicoq; mutato sexu, in feminam
 mutatum esse, ac cum viro concubuisse.
 Moni-

Monitū autem oraculo Apollinis, vt cū
coëuntes serpentes iterū depræhendis-
set, alterū itidē sauciaret, ita enim in pri-
stinū sexū reediturū obseruata opportu-
nitate, consilium Dei fuisse exsecutum,
itaq; recuperasse pristinam naturā. Por-
rò Ioue cum Iunone altercante, illoq;
contendente plus voluptatis è re vene-
rea feminas percipere quàm viros, Iu-
none contrarium asserente: placuisse, vt
accitus ea de re pronūciaret Tirésias, vt-
pote vtrunq; sexū expertus. Hūc interro-
gatū respōdisse: decē in partes voluptate
ista diuisa, vnā viro, nouē mulieri obtin-
gere. Iunonē iratam, eū oculis confosis
excæcasse: Iouem ei vaticinandi artem
dono dedisse, & vitam VII seculorū.

Iidem perhibent, apud Lapithas Ela-
to regi filiam fuisse, nomine Cænidem. *Cænis.*
cum hac Neptunum congressum, pro-
misisse, facturum se ei quodcunq; veller.
ipsam petiisse, vt ab eo in virum mutare-
tur, fieretq; inuulnerabilis. præstitisse id
Neptunū, nomenq; viro Cæneus factū.

Antiocheæ etiam, quæ est ad Mæan-
drum sita, homo mixto sexu, quem an-
drogynum appellant, fuit, præsidente
Athenis Antipatro: Romę M. Vinicio, &

*Virgo in mare
mutata.*

T. Statilio Tauro, cui Corbilij cognomen fuit, Coss. Etenim virgo quædam parentibus nata illustribus, cum annorum esset XIII. multis precibus petita ob pulcritudinem, postquam de parentum sententia desponsata est, nuptiarum die appetente domo progressura, subito dolore vehementissimo correpta exclamavit. Domestici eam reductam in ædes, iracurauerunt, ut quæ doloribus ventris & conuersionibus intestinorum laboraret. Verum dolore per triduum continuum permanente, omnibusque eum ob casum anxijis, cruciatibus, neque interdiu neque noctu remittentibus, cum omnes eius vrbis medici ipsam curaret, nullam tamen affectus causam inuenirent: quarta die sub auroram intendentibus se acrius doloribus, puellaque magno cum eiulatu exclamante, subito virilia prodierunt, ac è virgine vir est factus. Qui aliquanto post Romam fuit ad Claudium Cæsarem adductus: atque hic, prodigij istius causa, in Capitolio Ioui auerruco aram posuit.

Alius fuit androgynus Mevaniae, quæ est vrbis Italiae, in diuersorio Agrippinae Augustae, praeside Athenis Dionysodoro, Romae D. Iunio Silano Torquato, & Q. Asterio

Asterio Antonino coff. Nam virgo quæ-
dã Smyrnæ nata, Philotis nomine, cum
matura viro nuptum tradita esset à parē-
ribus, masculino enato membro in vi-
rum abiit.

Eodemq; tempore Epidauri alius fuit
androgynus, natus in opibus parētibus,
cui nomen prius erat Sympherusa: in vi-
rum autem mutatus, Sympheron cepit
vocari, vitamq; colendis hortis triuit.

Quin & Laodiceæ, quæ est in Syria,
mulier Aeteta nomine, etiamnum cum
marito degens, è femina vir exitit, cui
nomē Aetetus: præside Athenis Macrino:
Romæ consulatum gerētibus L. Lamia,
& Aeliano Verere. hūc ipse quoq; vidi.

Fuit & Romæ androgynus, præside
Athenis Iasone: Romæ M. Platio & Sex.
Carminio, Hyæo, ac M. Fulvio Flacco
coff. Quam ob causam Senatus iussit, à
sacerdotibus Sibyllæ oracula recitari at-
que exponi. sunt autem hæc:

*Omnia prodigia & fatalis ordine casus,
Tela mea expediet, si condita mente tenebis.
Roma mihi parens. Nā partum femina quōdam
Ancipitis sexus edet, cui nulla virilis
Membra absint sexus: sed & omnia protinus
adsint*

Conspicienda gerunt quæ prima ætate puellæ.
 Disce quibus iam tunc operandum sit tibi sacris
 Et Cereri, & natæ Cereris: num dicta faceſſas,
 ipſa mihi teſtis fuerit regina monenti.
 Perſephonæ in primis caſtæ, & Cereri vene-
 randæ,

Theſaurum ex multis cura componere nummis,
 Siue voles ex omnigenis hunc vrbibus auctum,
 Hunc Cereri ſacrum pones, propriumq; dicabis.
 Hinc coram populo nouies ter ducere vaccas
 Pulcras, cornutas, nitidas candore pilorum,
 Et quas vos cunctis forma præſtare putetis.
 Et totidem ritu peragant hæc ſacra Pelafgo,
 Reginam lethi exſortem celebrentq; puellæ
 Et purè & caſtè. Nec non vxoribus inde
 A veſtris ſtabiles diuæ exhibeantur honores.
 Hæ, telæ rursus noſtræ concepta tenentes,
 Magnificæ Cereri ſplendentia lumina geſtent:
 Ter totidem iactentq; in flammæ ſobria ſacra,
 Quæ ritus vetulæ norunt, formamq; ſacrorum.
 Aſt aliæ totidem Plutonidi munera mittunt,
 Quarum ætas tenera, & grauibus mens libera
 curis.

Et veneradam orent Hecaten, ac cuncta ſcientè,
 Vt ſurgente domi maneat dea maxima bello,
 Ne patriæ atq; ſui Græcos obliuio tangat.
 Inde ferant alij gazam, iunctæ hisq; puellæ
 Licia diuino varia & circumdata malo,

His exornatus compescat uti mala Pluto.
Tum quod præ cunctis pulcrum atq; optabile
tellus

Educat, id malo iunctum, textoque; feratur
Munus reginæ, Cerere est quàm nata, puellæ
Iamq; deas, ut seruitij miseranda precatus
Auertant patria vestra iuga: sanguine nigro *
Plutoni diti tuum cærulei bouis, omnes
Vestibus ornatos nitidis, & pastor ut adsit *
Ipse bouis ductor, nec non alij quoq; , vestra
Parentes nutrit quos patria relligioni.
Nemo etenim sacris incredulus impius adsit.
Turba profana foràs, diuùm decedite templis.
Tractent sacra pij, & qui nostra oracula callêt,
Hi Clarior castè sacris operentur, & aris
Pinguia caprarum candentùm sumina ponant,
Velatoq; deum capite ante altaria proni
Suppliciter pacem Pæona poscite votis.
Hinc regina deùm Iuno placanda precando.
Vacca tibi ritu patrio mactabitur alba,
Matronæq; canant illam, celebrentq; tuarum
Præcipuæ, & si quas medio tenet insula ponto.
Non astu, sed vi Cumanam quippe coactam *
Illæ habitant terram, venerandæ patria quarũ
Reginæ Iunonis habet sculptum simulacrum.
Ipsa aderit, si nostra illam præcepta secutus,
Ritè coles à me monstratis iam tibi sacris.
Insuper agnorum quoq; sobria sacra quotãnis

Exhibeas, luces anni totius in omnes,
Manibus adsidua cum relligione deinceps.
Sic tibi propitiam diuam, facilemque tenebis.

* Cætera sub radijs velo occultata videbis
In folijs nostris *

Te desiderium quia dulce feracis oliuæ
Corripuit, folia accipies medicamen ab illa,
Dum mala felici decedant tristia sine.

Exoptata dies vobis, votisque petita *

Quæ soluat tandem ærumnis, reddatque quietem.
Hec tu me terris excitam fata Pelasgis
Euentura tibi quondam prædicere cogis.

Messenæ ante annos non multos, vt
Apollonius autor est, dolium ex lapide
confectum, vi tempestatum, & alluio-
ne copiosæ aquæ ruptum est: & ex eo do-
lio effusum caput triplæ ad humanum
quâtitatis, duos habens dentiû ordines.
Cum verò quæreretur, cuius id fuisset: in-
scriptio id manifestauit. erat enim inscri-
ptum ΙΔΕΩ, Idæ. Publico itaque sumptu
aliud dolium Messenij curauerunt, inque
id caput reposuerunt: atque accuratius He-
rois eius reliquias coluerunt, cum vide-
rēt hūc esse, de quo Homerus ita scripsit:

Idæ Herois ca-
pote.

Uiad. 1. 554.

Idæ, mortales valido qui robore cunctos
Tempestate illa superauit: quiq; decoram

*Ob sp̄sam, rigidum tulit imperterritus. arcum,
Aggressus telis magno contendere Phæbo.*

In Dalmatia quoq;, in spelunca quæ *Diana specus.*
Dianæ dicitur, videre licet multa corpora, quorum costæ XVI. vlnas excedunt.

Apollonius Grammaticus narrat, *Terræmotus,
& monstrosa
corporum ma-
gnitudines.*
T. Neronis ætate terræmotū fuisse, quo multæ ac celebres Asiæ vrbes funditū delatæ sint, quas deinde Tiberius suo sumtu instaurauit. Propter quod beneficium, Asiani colossū ei confecerunt, ac posuerunt in foro Romano, ponē fanū Veneris, & singularum deinceps vrbium statuas subiunxerunt, Sed & Sicilia non pauca numero vrbes eo terræmotu afflictæ fuerunt, & loca Regio vicina: & Ponticæ eum nō pauca gentes senserūt. Enimuerò quibus locis terra à se diuulsa fuit, ingētia sunt reperta cadauera, quorum magnitudine stupefacti incolæ, nō auli ea loco mouere. indicij causā Romā miserunt dentem vni exemptum, qui pedis mensuram non attigit modò, sed etiā superauit: quem legati Tiberio ostendētes, simul etiam quæsiuerunt, vellētne ad se heroēm, cuius is fuerat, afferri? Ibi Tiberius prudenter consilium eò direxit, vt neque cognitione magnitudinis seipsam

seipsum priuaret, & spoliandorum ca-
 dauerum flagitium euitaret. Insignem
 quédam geometram, nomine Pulcrum,
 quem ob artem apud se honorificè habe-
 bat, accitum, faciem iussit fingere pro-
 portione denti respondentem. Qui di-
 mensus, dentis quâritate perspecta, quâ-
 ta facies, & quæ totius corporis moles
 futura esset, celeriter opus absoluit, & ad
 Imperatorem attulit. isque sufficere sibi
 hoc spectaculum dicens, dentem eò, vn-
 de erat allatus, remisit. Neq; est huic fi-
 des deroganda narrationi, cum in Aegy-
 pto quoq; locus sit, Litræ appellatus, in
 quibus Litris corpora istis non minora
 ostenduntur, non obruta terra, sed in cõ-
 spectu posita: neq; confusa aut contur-
 bata ea, sed ordine suo collocata: vt qui
 accedit, cognoscere possit, quæ femorũ
 ossa sint, quæ crurum, aut aliorum mem-
 brorum. Itaq; ne hæc quidem aliena à
 vero putanda: sed cogitandum est, quòd
 initio natura vicens viribus omnia deo-
 rũ naturæ æmula educauit: successu au-
 tem temporis, cum emarcesceret, natu-
 rarum quoq; quantitates decreuerunt.
 Sed & Rhodi accepimus ossa tanta esse,
 vt cõparati cum ijs nostri homines, sint
 multo

multo minores. Idem ait, prope Athenas infulam esse quandam, quam Athenenses cùm vellent muris munire, dum foderent fundamenta, inuenerint sepulcrum longitudine C. cubitorum, atque intus cadauer ad ossa vsque absumtum, cum hac inscriptione:

*Sepultus ego Macrosciris in longa insula
Vita peractis annis mille quinques.*

Eumachus in Periegesi, seu Orbis terrarum enarratione, scribit: Carthaginenses, cum circum suam prouinciam agerent fossam, dum terram exhauriunt, incidisse in duo ossea cadauera, condita arcis: quorum alterius compages longa fuerit XXIV cubitos, alterius XXIII. Theopompus Sinopesis in libro de Terræmotibus scribit, in Bosporo Cimmerico, subita terræ concussione quendam colliculum dissiluisse, eiectaq; ingentia fuisse ossa, ita vt compage eorum in morem humani corporis composita, longa ea fuerit XXIV cubitos. aitq; circum accolentes barbaros, ossa ea in Mæotidem abiecisse paludem.

Ad Neronē allatus est infans quadri-
ceps, respondētibus proportione etiam *Monstrōsi par-*
cæteris mēbris, Athenis præfecto Thra-
sillo: *tus.*

fylo : Romæ, P. Petronio Spaliano, & Cefennio Pero coff. Natus est & alius, caput habens è sinistro enatum humero.

Athenis præfecto Deinophilo, Romæ Q. Veratio & Cn. Pópeio Gallo coff. Reij Tauri viri prætorij vxoris primaria ancilla Romæ, simiã peperit. Cornelij Gallicani vxor Romæ infanté partu edidit, capite Anubidis: Athenis præfide Damostrato, Romæ A. Lucennio Nerua Silianiano, & M. Vestino Attico coff. Mulier Tridenti vrbe Italiae nata, serpentes enixa est globi in morem conuolutos, Romæ Domitiano Cæsare IX, & Petilio Rufo II. coff. Athenis magistratû vacantibus. Romæ quædam bicipitem abortu edidit fœtum, qui aruspicum iussu in Tiberim annë est abiectus: Athenis præfide Adriano, qui deinde Imperator est factus: Romæ, Traiano VI. & T. Sextio Africano coff. Dorotheus medicus in Cõmentarios suos retulit, Alexandreæ in Aegypto cinẽdû peperisse: fœrum conditû miraculi causa asseruari. In Germania, in exercitu Romano quẽ T. Curtilius Mancias duxit, seruus militis peperit: Athenis Conone præfide, Romæ

Q. Vo-

Q. Volusio Saturnino, & P. Cornelio Scipione coss. Sed & Antigonus narrat, Alexandræ mulierem quandã quatuor partub. XX fœtus edidisse, quorũ maior pars enutrita sit. Eademq; in vrbe alia mulier quinq; infantes vnà peperit, tres masculos, duas feminas, quos suis sumptibus ali iussit Traianus imperator, eademq; mulier circumactõ exinde anno, tres infantes peperit. Hippostratus in libello de Minoe, Aegyptum perhibet ex vna vxore Europa, Nili filia, L filios procreasse. Itemq; Danaus, ex vnica Euryopa Nili filia, quinquaginta tulit filias. Craterus, Antigoni regis frater, nouisse se scribit quendam hominem, qui spacio septennij & puer fuerit, & adolescens, & vir, & senex, & vxorem duxerit, & progenerata prole mortuus. Megasthenes autor est, mulieres Palææ habitantes, sex annos natas parere. Arabia vrbs est Sauna. in ea inuentus est ^{Hippocentaurus} hippocentaurus in môte admodum excelso, qui lethali abũdat veneno: cui veneno idem est cum vrbe nomen omniũ pestiferorum acutissimum atque efficacissimum. Hippocœtaurum rex cũ cepisset viuum, cum donis ad Cæsare alijs in
Aegy-

Aegyptū misit. vescebatur carnibus: sed aëris mutati impatiens, mortuus est. Eum conditum, præfectus Aegypti Romam misit. primumq; in palatio est mōstratus. Facies, quàm humana fuit ei truculētior: manus & earum digiti pilis intacti, latera ventri & prioribus pedibus contigua, vngulæ equinæ solidæ, iuba subfulua, quanquam condimenta eam ferè cutis in morem nigrâ fecissent: magnitudo non quanta pingitur, non tamen exigua. Feruntur in nominata vrbe etiam alij esse: sed eum qui Romam missus est, si quis non credit, videre potest.

7 repositus est enim in finibus Imperatoris, conditus, vt dixi.

DE HIS QVI CENTVM

annos vixerunt.

ITALI, qui centum annos vixerunt: quos ex ipsis Censuum commentarijs conquisitos, non obiter depræhendimus.

L. Cornelius, Cornij F. L. Glauceius Verus, L. F. L. Vetustius Secundus, L. F. L. Licinnius Palus, L. libertus. L. Acilius Marcellus, L. F. Omnes hi, vrbe Placentini

centini. L. Vettius M. F. Brixellensis.
 L. Cufsonius, L. F. vrbe Cornelia. L.
 Gaminus, L. F. Velia. C. Portensius
 Fronto, Sex. F. Bononia. C. Nonius
 Maximus, P. F. Brixellis. B. Amurius
 Teiro, C. F. Cornelia. C. Castopudes,
 Titij F. Parma. C. Vatius Tertius, Sp.
 F. Placentia. C. Iulius Pothus, Rauena.
 C. Valerius primus, Q. F. Velia.
 Cefelias Cyrus, Placétia. Catia C. filia,
 Fauétia. P. Fuluius Phryx, L. libertus,
 Pollentia. P. Neuius, L. F. Basilea. P. De-
 cénius Demosthenes, P. libertus, Arimi-
 no. Petronia Quinti, L. liberta, Placétia.
 Pollia Polla, Sp. filia, Aetofia. M. Vilo-
 nius Seuerus, Veleia. M. Terétius Al-
 bius, M. libertus. M. Antonius, L. F. M.
 Talpius Vitalis, M. F. oés Placétini. M.
 Accelius, M. F. Bononia. M. Nirellus,
 C. F. T. Vibius Thalbius, Særij F. Par-
 menfes. T. Aemilius Q. F. Regia. T.
 Veteranius, P. F. Bononia. T. Nume-
 rius, T. F. Placentia. T. Seruius secun-
 dus. T. F. Bononia. T. Petronius, Sp.
 F. Placentia. T. Antonius, M. F. Regio.
 T. Erufius Pollio, C. F. Bononia. T.
 Camorius Terfius, T. F. Fidétia. Turel-
 la Forenfis, C. liberta, Bononia. Q.
 g Cassius

Cassius Rufus, Q. F. Q. Lucretius Pri-
 mus, Q. F. Regini. Q. Velius, P. F. Velia.
 Albatia Sabina, Parmensis. Salvia Va-
 rena, P. F. Basilea. Bebia Marcella, Sex-
 filia, Ortisia. Bascia Asticosi, Philippis
 Macedonię. Bonzestoni inquilini Pol-
 pæ, Macedo. Fronto Albutij Macedo
 Philippensis. Sarces Kilamacetis Am-
 phipolitana. Aedesius Diza Parœco-
 polis, Macedo. Zækedenthes Mucasi,
 eadem patria. Mantis & Præzi Mace-
 do, ab Amphipoli. Alexander Deme-
 trij Tianus, à Ponto & Bithynia. Gaza
 Timonis Tianę, indidem. Chresta An-
 tipatri, Tiana. Chrysium Theophili,
 Tiana. Hiero, Hieronis F. Tianus. Mu-
 zacus Mucantij, è Nicomedia Bithyniæ.
 L. Phidiclanius Nepos, Sinopēsis. Alu-
 cius Apiliuta, Lusitanus, vrbe Intera-
 niesia. eademq; vrbe Ambatus Ducu-
 rij F. & Camalus Cantolgunij F. Cel-
 tius Pellij F. vrbe Apeilocario. Arrun-
 tius Appij F. vrbe Conimbrigesia, & ea-
 dem Tamphius, Celrij F. Duccu-
 rius Aluccij F. vrbe Aebu-
 robisyngesia.

QVI AB ANNIS C ET IV

vsq; ad CX protraxisse vitam an-
notati sunt.

C. Leledius primus, annos CI. Clo-
dia potesta, C. libera, totidem, Bo-
nonienses. Cusinia Iuuenca, C. liber-
ta, Corneliensis, annos CI. Cereo-
nia Verecunda, P. liberta, ipsa quoque
Corneliensis, annos totidem. Liuia At-
tica, P. liberta, & Buria Lychnænis, Par-
menses, annos vixerunt totidem. C. Sá-
phius, C. F. annos CII. Veliaë natus. Q.
Cornelius, Q. F. Regij: T. Antonius,
T. F. Parmensis, totidem. Cocnania Mu-
sa, annos CIII, Corneliensis. Demo-
critus Abderites, annos CIV. mortuus
est abstinentia cibi. Totidem annos vi-
xit Ctesibius historiæ scriptor, & (vt
in annalibus Apollodorus refert) inter
deambulandum viuendi finé fecit. A-
gatharchides libro historiæ Asianæ no-
no scribit, Hieronymum historicum,
cum is & temporis multum in expedi-
tionibus bellicis tolerasset, & in pugnis
permulta accepisset vulnera, annos natū
totidem, decessisse. C. Lallias Tio-
neus, L. F. vitá produxit per annos CV.

vrbe natus Bionia. P. Quisentius Sphyrio, P. libertus, Bononiensis: T. Cottinas Chryfantus, T. libertus, Fauétinus: M. Pomonius Seuerus, M. F. vrbe Tannetana: Sext. Neuius Sext. F. vrbe Parmia: omnes totidem. L. Aelius Dorotheus, L. libertus, Bononiensis, annos CVI. C. Pompuſius Montianus, P. F. annos CVII. Polla Donata Sext. filia Bononiensis, annos CX. Munatia Procula L. F. Regina, totidem.

QVI AB ANNIS CX VS-
que ad CXX progressi, in Commenta-
rijs memorantur.

T. Purennius Tutus, L. F. Corneliésis, annos CXI. L. Antistichus Soterichus, L. libertus, Rauennâs, CXIII. L. Petri, Corneliensis CXIII. Iulia Modestina, Corſolis vrbe nata, liberta primipularij, nostra adhuc ætate superſtes, vrbe Brixellis, annos CXX.

QVI AB CXX ANNIS
vsq; ad CXXX vixisse annotati sunt.

L. Tertius, Bononia, annos CXXXV. Faustus Cæſaris ſeruus, è Sabinis, à Prætorio Pallantiano, annos CXXXVI.
 quem

quem & ipsi vidimus, Adriano Cæsari exhibitum. Arganthonius Tartelsiorum rex, vt Herodotus & Anacreon poëta narrât, annos CL. Sibylla Erythrea, De Sibylla Erythrea. annos vixit non multo pauciores CIO. quod ipsa in Oraculis in hunc modum indicat:

*Sed quid flebilibus nõ nostra incommoda verbis
 Vaticinor, rabie fatali concita mentem?
 Quin stimulos nostri potius contrecto furoris?
 A teneris semper mala sors me exercuit annis,
 Adq; senectutis prouexit damna molestæ.
 Inter ego vœsana homines, non credita cuiquam
 Vata cano, & duros casus bene gnara futuri.
 Idcirco inuidia Latonæ filius acri
 Corruptus, mihi fatidicamq; infensus ob artem,
 Corporis hanc animã misera de compede soluet,
 Infesta carnem ferus interimetq; sagitta.
 Et mea tunc liquidas anima vt transibit in auras,
 Auribus humanis vento permixta volucris
 Fata canet cæcis ambagibus obscurata.
 At supra matrem corpus deforme iacebit
 Tellurẽ: neq; enim id quisquã mandare sepulcro,
 Ingestaq; volet mortalis condere terra.
 Quæ laxata calore meum tamen inde cruorem
 Hauriet, hinc varias sæcundaq; proferet herbas,
 Vnde iecur pecudum subiens vis certa futuri,
 Consilia ostendet gnaris occulta deorum.*

*Atq; meas carnes, subeunt quæ saxa volucres,
Cum carpent, ventura procul mortalibus edent.*

Hoc oraculo indicatur, Sibyllam istã decem ætates inter homines exegisse: & postquam è viuis excessit, animam in aërem elatam effecisse, vt ad aures hominum omnia & sermones de futuris acciderent. cadauere autem insepulto iacente, aues eius carnibus vescentes, auspicio ventura indicasse: reliqua parte computrescente, & terram penetrante, pecudes, quæ è terra ea enatas herbas depascerent, diuinationem quæ è iocinorum fit inspectione, inter homines introducturas. Cæterùm ætatẽ Sibylla annis CX. definit in oraculo Romanis dato de ludis, quos ipsi Seculares vocant. Cum enim ipsorum socij & amici non starent pactis, sed crebrò nouas res tentarent, & bellum inferent: cecinit Sibylla, Si hæc spectacula ederentur, Latinos, qui defecerant, subditum iri. Oraculi hic est tenor:

Aetas, seu seculum.

Oraculũ, quo ludi seculares instituuntur.

*Viginti & centum reuolutis protinus annis
(Quæ sunt humanæ longissima tempora vite)
Hæc memori tum mente tibi Romane teneto,
Hæc age, quantumuis obliuiscare te ipsum.
Quã campus flauas vndosi ad Tibridis vndas
Stringitur, angustis & circumscribitur oris,*

Hic tu, sub terras vbi Titan lampada condet,
 Obscuræ noctis sese intendentq; tenebræ,
 Omnigenis placa immortalia numina sacris:
 Atq; agnos diuis, nitidas & cæde capellas.
 Cœruleas etiam veneraberis Eilithyas,
 Ritè sacris factis, fœustæ quæ partubus adsunt.
 Aram frugiferæ Telluri deinde dicabis
 Gratus ouem. tauros candentes ad Iouis aram
 Tum statues, radijs cum Sol terrestria lustrat:
 (Non noctu. nam cœlitib. sacra ritè feruntur,
 Cum lux alma diei cœlum terrasq; rexit.)
 Pulcraq; Iunonis donetur bucula templo,
 Quinetiam Titan Latonia proles Apollo
 Placetur sacris, cantent Pæana Latini,
 Atq; choros ducant: pueriq; ætate vigentes
 Parte alia, atq; alia florentes vere puellæ
 Aetatis, nondum charis genitoribus orbæ.
 Atq; verecundæ matronæ luce sub ista
 Curuatis celebrem genibus Iunonis ad aram
 Concilientq; deam, & sacrata piacula soluant
 Vir mulierq;, magis tamen isthæc femina debet.
 Ista domo sibi quisq; ferat, quas fas iubet almis
 Primitias offerre dijs, & fœusta precari.
 Pro se quisq; virum sibi condita in ædibus isthæc
 Afferuet, festis castus promatq; diebus.
 Lucibus his, noctesq; per has ad sana deorum
 Turba hominum festiua adsitq;, & seria risu
 Temperet, adsiduisq; adsit creberrima sacris.

Horum non vlllo te obliuio tempore tangat.
 Itala sic tellus tibi cuncta, omnisq; Latinus
 Seruiet, & pauidum mittet tua sub iuga collū.

F I N I S.

A P O L L O N I I H I -
 S T O R I A E M I R A B I L E S,

Xylandro interprete.

I.
Epimenides.

Pimenides Boli F. Cretenfis, à
 patre & fratribus in agrum
 missus, ouis in urbem addu-
 cendæ causa, fertur, cùm eum
 nox obrueret, à semita deflexisse, ac dor-
 miuisse per LVII. annos. quod cùm
 alij memoriæ prodiderunt, tum Theo-
 pompus in historijs, percurrens quæ sin-
 gulis locis mirabilia euenerunt. Inter-
 ea verò temporis propinquos Epime-
 nidis, vitam cum morte commutasse:
 ipsum somno solutum (opinatum au-
 tem fuisse, eadem se die euigilasse, qua
 obdormiisset) ouem, cuius gratia mis-
 sus fuerat, quæsiuisse, quam cùm non in-
 ueniret, rus profectum, prædium reperis-
 se venditum, & instrumenta mutata, ita-
 que in urbem abiisse, domumq; vt vene-
 rit, ibi de omnibus rebus cognouisse: in-
 ter